

EVROPA.

II

Vropa quatuor terræ partium quamuis minima, reliquis tamen cù hominum frequentia, tum etiam fertilitate, si non superior, certè æ qualis, cumque optimis comparanda, vtpote populoſiſſima & cultiſſima. Siue etiam terre excellentiam metiri placeat, vel ex sua, ad animalium & in primis hominis vitam ſuſtentandam ac ſouſtendam com moditate, certè modis omnibus principatum tenere videbitur Eu ropa, quippe cum felix prouentu rerum omnium, cum ad vitam ſuſtentandam, tum tutandam contra morbos, herbas ferens medicas omnis generis, fructuum variorum ſuauiflorumque gaudens abundantia, vini frumentique copia, cù & ea quæ delicatiorem quoque iuuant vitam, abunde ſuppeditat, vt nil eorum quod deſiderari poſſit humanis vſibus, ab alijs petendum fit: niſi quis gemmarum aut aro matum nil in ea naſci obiicit, neque tamen is negabit compenſari rerum earum penuriā, aliarum cùm non minus vtilium, tum quibus harum vice recte vti liceat, copia & abundantia. Aere cœloque vt plurimū fruitur temperatissimo ac clementiſſimo. Verū ſit certè magis felix, vel India, vel Africa, prouentu rerum ad delicatiorem vi tam deſideratarum (quod vix peruaſum habeo) non tamen ideo terra Iſtæ videbūtur huic præferendæ, eo quod non metienda videtur terrarum excellentia, vtenſilium in eis copia, ſed vtentium (propter quos illa creata ſunt) frequentia. Eſt Asia magna, va ſtaque habitatores pauci. Africa quamuis paulo minor, Europam tamen in triplo excedit, habitatorum verò huius illa vix habet partem medianam; ita vt verius à terra ha beatur. Atque hoc ipsum harum inopiæ argumentum magnum (hoc maximè tempore) quo nullum, vel minima fertilitate præditum, ſolum incultum maneat: quod Riphæi Alpesque montes perpetuis niuibus albiantes, verum tamen habitati, abunde fa tis teſtatum faciunt. Asia verò Africæque magnæ & vastæ ſolitudines, animantium vi te nulla in parte feruientes, ex Solis ardoribus arenis teſte ſqualentes agri, ſordidiq; ut viſentibus etiā horrorem incutiant: At hæc Europa, parua quidem, cultiſſima tamē & populoſiſſima, qua in parte ſola etiam totam ſeu Asiam, ſeu Africam excedit, nitens, totaque habitata, præterquam in exigua parte, quæ ob frigoris iniuriam vix aut ægræ habitari poſt, populos gignens, pugnaces, fortesque agrorum & vrbium cultores: legibus benè conſtitutas Republicas tenens, fructuum optimorum feraciffima, matalla et iam ſeu mineraſia omnia habens, pecudum mitium ditiffima, cum & ferarum non mi nus vtilium alat copiam, noſiuarumque raritatem iactet. Incolæ ingenio ſemper acri, animoque forti ſunt & fuerunt, vt ſæpius his animi & corporis dotibus totum imperio ſuo Mundum ſubdiderint: & fatale ipſis eſſe videatur, reliquis terræ partibus imperare: vt ex fortiſſime Alexandri Magni rebus gestis appetat, in primis tamen Romanorū. Atque hodierno etiam tempore videmus, longiſſime remotas terras à plerisque noſtris Regibus & Principibus teneri gubernari. Hanc autem Europam hodie vulgo Imperium Romanum, frequentius autem (quod etiam latius patet) Christianismum vel Christianatum, ſiuſ Orbem Christianum vocitare ſolemus: quamuis (proh dolor) plurimis in locis, Turcarum crudeli vaſtatione, penitus extirpata ſit fides Christiana. Terminos autem huius Europæ, eiusque amplitudinem, quot, quæ & quanta Regna, duca tus, Comitatus, &c. Compleſtatur ſuperfluum hic enarrare ducimus: illa enim typus adiectus ob oculos nobis ponet. hæc autem ex ſequentiibus tabulis, quæ ſingulae membra ſunt huius Europæ, apparebunt Europa tamen unde hoc nomen acceperit, quiſue eius autor extiterit, à nullo mortalium compertum eſt: niſi quod dicimus ab Eu

ropa Agenoris Phoenicum Regis filia nomen accepiffe Regionem, nec antè, ſicut cæ teras nomen habuiffe. occasio autem nominis hæc erat: Cū Mercurius iuſſu patriſ in Phœniciam transgressus eſſet, vt armenta illius regionis ad littus compelleret, Iupiter in Taurum conuersus eſt: qui cū ſe iuuencis Agenoris Regis immiſcueret, in amore ſui ſpaciantes in arena virgines coēgit, ac paulatim ad ſingulas alludens, nouiſſime Europam Agenoris filiam, cuius amore perculſus auerterat figuram, in ſiden tem ſibi tergo per mare in Insulam Cretam detulit, ibique concubitu eius fructus eſt. de quo prolixius Naſo ad finem libr. 2. Metamorphoſeos. In quinto autem Fastorum hac de re ſic loquitur:

*Idibus ora prior ſtellantia tollere Taurum
Indicat: buic ſigno fabula nota ſubeft.
Prabuit vt taurus Tyrie ſua terga puella
Iupiter, & falſa cornua fronte tulit:
Illa iuam dextra, laua retinebat amictus.
Et timor ipſe noui cauſa decoris erat.
Aura ſinus implet, flaues mouet aura capillos.
Sidoni ſic fueras confiencia Iouii.
Saþe puellares ſubduxit ab aquore plantas,
Et metuit tactus aſſidentis aqua.
Saþe Deus prudens tergum demittit in vndas,
Hare at vt collo fortius illa ſuo.
Litoribus tactu ſtabat ſine cornibus vllis
Iupiter, inque Deum de boue verius erat.
Taurus init Calum: te Sidoni Iupiter implet:
Parsque tuum terra tertia nomen babet.*

Occaſio certè fabula ſecundum Mythologos hæc eſt, quod Cretæ Rex Iupiter rap tam Europam in Sidonio littore, naui cui Tauri nomen erat, in Cretam Regnum ſuū abduxeſit. eſt enim non minus familiare nauibus quam domibus ſua tribuere nomina, praefertiſim apud maritimos. Quod ad magnitudinem eius, habet tota hæc pars in longitudine, quæ computatur à maritimis Lufitania, vtpote ab Vliffibona Constantinopolim ad extrema vſque Græcia, milliaria Germanica circirer ſexcenta, ac totidem ferè in latitudine, vbi eſt latiſſima, puta ab insula Sicilia in Schrickfiniam vſque extrema regionum Septentrionalium.

ropa